

[Niels Helveg Petersen]

bud til de unge, så er det forsvarligt og rigtigt at give en særlig støtte, en konkret, trangsvurderet støtte, til EFG-elever i basisåret.

Jeg synes ikke, at denne diskussion aldeles kan skilles fra den, skal vi sige formelle diskussion. Jeg mener ikke, det er korrekt af forslagsstillerne at sige, at de kun vil diskutere det formelle i denne sag. Konsekvensen af at følge forslagsstillerne er, at den bistand eller den støtte på de to områder, som er foreslået, ikke vil blive gennemført. Den skal gerne kunne træde i kraft til august, og det vil den ikke kunne, hvis man følger den procedure, som forslagsstillerne her opstiller. Jeg mener derfor, at det er nødvendigt også at se på sagens realitet og ikke kun på det formelle.

Hvad det formelle angår, står dette folketings jo meget ofte over for en lidt vanskelig grænsedragning. Vi mener, det kan forsvares i dette tilfælde at gennemføre aktstykket i finansudvalget, ud fra det synspunkt, at der for den store bevillings vedkommende, nemlig forøgelse af midlerne til Statens Uddannelsesstøtte, jo ikke er tale om ny lovgivning. Det er efter min opfattelse ikke rigtigt, som hr. Christophersen gør, at sige, at det er ny lovgivning at forøge dette støttebeløb til Statens Uddannelsesstøtte. Det vil blive fordelt efter princippet de samme regler, som eksisterer. Man flytter forældreindkomstgrænserne – i en retning, som jeg mener er rigtig – og man laver nogle andre ændringer i det, men det er ikke ny lovgivning. Det er den samme lovgivning, blot gives der nogle flere penge. Det er den store sag, og derfor finder jeg, at det er forsvarligt at gennemføre disse forslag i finansudvalget.

Jeg vil også erindre om, at vi jo undertiden har diskuteret – ikke altid ting, der er blevet gennemført – over aktstykker at gennemføre ting, som i størrelse og, skal vi sige nyhedsværdi i forhold til eksisterende lovgivning er nok så vidtgående som det, der her er tale om.

Jens Møller (KrF):

Det aktstykke, som dette forslag til folketingsbeslutning handler om, består af to dele, der ikke umiddelbart har noget med hinanden at gøre.

Hvis jeg må tage anden del først. Det er de 85 mill. kr. til stipendier til uddannelsessøgende for at mildne forældreindtægtsindflydelse. Vi mener i kristeligt folkeparti, at dette i høj grad er en positiv ting. Denne grænse for forældreindtægten virker ofte særdeles tilfældigt, fordi grundlaget for det, nemlig den skattepligtige indtægt, absolut ikke egner sig til at skelne imellem forskellige familiers muligheder for at hjælpe deres unge. Vi ser altså gerne, at den del af aktstykket bliver gennemført.

Derfor bad jeg også ministeren under et samråd om at dele aktstykket op i to dele, så vi kunne vedtage denne sidste del uden større vanskeligheder, så disse penge kunne bevilges og de studerende kunne vide noget om, hvordan det lå med deres muligheder for stipendiehjælp. Det er beklageligt, at ministeren ikke ville gøre det. Nu har vi resultatet, at begge dele er med her i folketings salen, og begge dele er omfattet af det forslag til folketingsbeslutning, der ligger her. Det kunne ikke gøres på anden måde. Jeg må gøre alle opmærksom på, at hvis det ender med, at forslaget til folketingsbeslutning vedtages, så er det helt og fuldt ministerens ansvar, at de 85 mill. kr. derved falder bort.

Når vi alligevel er med i denne folketingsbeslutning, så er det på grund af anden del, den med de 25 mill. kr. til EFG-eleverne. Det er ikke på grund af beløbets størrelse vi mener at vi skulle have det i folketings salen. Det er, fordi vi mener, at der her er tale om en principiel ændring. Det er jo ikke så uforfærdelig lang tid siden, vi her i tinget havde vældige debatter netop om basisåret i EFG og eventuel betaling i det osv., og det blev trukket meget hårdt op fra mange partiers side. Derfor mener jeg, at det er forkert nu igennem finansudvalget at prøve at ændre det resultat, man kom til.

For os i kristeligt folkeparti er det ikke, fordi vi har noget imod, at de uddannelsessøgende inden for EFG, de, der trænger til det, får noget hjælp. Det er sikkert rigtigt, at der er mange, der kunne trænge til det. Men for os er spørgsmålet, at der må være ligestilling mellem alle elever på samme trin. Der findes jo mange andre grupper af elever i dette land, på handelsskolerne, på gymnasiernes første år, på HF-kursernes første år osv., hvor der lige så vel kan være elever, der trænger til hjælp.